

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-249-4-2>

PECULIARITIES OF ENSURING LAW AND ORDER IN CONDITIONS OF DECENTRALIZATION OF STATE POWER

ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВОПОРЯДКУ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

Havrylenko K. M.

*Postgraduate Student at the Department
of Public Administration
and Local Self-Government
Dnipro University of Technology
Dnipro, Ukraine*

Гавриленко К. М.

*аспірант кафедри державного
управління і місцевого
самоврядування
Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»
м. Дніпро, Україна*

Особливості забезпечення правопорядку на даному трансформаційному етапі як складника реалізації правоохоронної функції держави в Україні спрямований на вирішення питань, що стосуються як збереження внутрішньої безпеки, так і підтримки стабільного розвитку держави, оскільки основними напрямками забезпечення ефективності правоохоронної функції є вирішення наступних завдань: вживання заходів для виходу України з кризи довіри до правоохоронних органів; зниження рівня соціальних конфліктів; забезпечення захисту громадського порядку; досягнення суспільної злагоди, здорового соціально-психологічного і морального клімату в суспільстві; надійний захист життя, здоров'я і майна населення [1].

Вважаємо, що публічноуправлінська діяльність в системі правоохоронних органів характеризується рядом суттєвих ознак: по-перше, – здійснюється не за звичайним алгоритмом діяльності органів влади (закони України «Про центральні органи виконавчої влади», «Про Кабінет Міністрів України», «Про Регламент Верховної Ради України», «Про державну службу» тощо), адже лише за допомогою застосування юридичних заходів впливу (державного примусу та стягнення, регламентовані законом), спеціальних проваджень, та на основі дисциплінарних та інших статутів правоохоронних органів, що затверджені законами.

По-друге, застосовувані під час здійснення заходів забезпечення правопорядку юридичні ресурси впливу мають суворо відповідати нормам законодавства, адже вони реалізуються у встановленому

законом порядку, тобто з дотриманням певних процедур і інституціональна реалізація покладається на спеціально уповноважені державні органи.

Становлення України як демократичної, соціальної, правової держави зумовлює необхідність ефективного функціонування державного механізму і органів місцевого самоврядування. Разом з тим, з позицій раціоналізації управління виникає проблема визначення регіонального рівня управління, формування в межах регіону принципово нової організації правоохоронної діяльності з детермінацією завдань правоохорони, внесення змін у нормативно-правові акти, що регулюють діяльність всієї системи правоохоронних органів з метою уникнення дублювання, унеможливлення ситуації розосередження правоохоронної системи України за політичними, інституціональними, «регіональними» ознаками. Правоохоронні органи є визначальним суб'єктом публічного управління, рушійною силою правового механізму суспільних відносин, що використовує національна держава для реалізації завдань публічноуправлінської діяльності. При цьому функціональна площина правоохоронної діяльності, як у межах національних правових систем, так і правових системах міжнародних організацій інкорпорує силовий, репресивний формат правоохоронних органів в наявну модель публічноуправлінської діяльності. Мова йде про дихотомію понять «охорона прав людини» і власне «права людини», з позицій силової, правозабезпечувальної функції через функціонування механізму державного примусу.

Важливо наголосити, що правоохоронна функція забезпечує основний блок сучасного публічного управління через організацію взаємодії влади і суспільства як одну з основних функцій управлінської діяльності, без якої досягнення мети, контроль, мотивування чи стимулювання неможливі, адже це організація персоналу задля досягнення спільної мети. Під управлінською діяльністю у такому підході розуміється модель взаємодії, яка визначається основною метою та завданнями з опорою на принцип ієрархії. Саме така концептуальна побудова характерна для правоохоронних органів. Термінового вирішення потребують такі завдання як: з'ясування сутності функції забезпечення правопорядку у межах правової держави, обґрунтування пріоритетів у системі державних функцій, дослідження концептуальних основ теорії правової держави в аспекті виявлення правоохоронної спрямованості державного управління; визначення

форм та методів реалізації правоохоронної функції за умов сучасного державотворення.

Література:

1. Ботвінов Р. Реалізація правоохоронних функцій спеціалізованими видами публічної служби України. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України* : електрон. вид. 2017. Вип. 1. – 12 с. URL: http://nadpsu.edu.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=771:derzhavne-upravlinnya&catid=12:nauka&Itemid=252. (дата звернення: 20.09.2021).

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-249-4-3>

PUBLIC ADMINISTRATION IN THE CONDITIONS OF CONSTITUTIONAL CHANGES: THEORETICAL AND METHODOLOGICAL BASIS

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ КОНСТИТУЦІЙНИХ ЗМІН: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ

Chernysh V. I.

*Postgraduate Student at the Department
of Public Administration
and Local Self-Government
Dnipro University of Technology
Dnipro, Ukraine*

Черниш В. І.

*аспірант кафедри державного
управління
і місцевого самоврядування
Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»
м. Дніпро, Україна*

Сучасні дослідження практично будь-якого інституту публічного управління у наукових працях завжди пов'язувалися з одночасним розглядом питань, що стосувалися правових форм публічно-управлінської діяльності. Це пояснюється тим, що публічне управління має універсальний характер, знаходить свій прояв у суспільному житті. У зв'язку з цим доцільно погодитися із висновком, що належне практичне вирішення проблем, пов'язаних із формами управління, здатне позитивно впливати на ефективність управління.

До важливих напрямів трансформації системи органів державної влади слід віднести зміну інституційного механізму влади через зміни співвідношення держави та інших складових політичної системи, разом